

عنوان مقاله:

رابطه هوش عاطفی، خوداثربخشی، خودارزشمندی و نشاط روانی با تعامل اجتماعی دانش آموزان

محل انتشار:

ماهنامه پیشرفت های نوین در روانشناسی، علوم تربیتی و آموزش و پرورش، دوره 2، شماره 16 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

حکیمه رنجبر - گروه روانشناسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

هر صمیمیت یک نیاز واقعی است که ریشه های تحولی خاصی دارد و از نیاز بنیادی تر به نام دلبستگی نشات می گیرد. بنابراین هدف از پژوهش حاضر رابطه هوش عاطفی، خوداثربخشی، خودارزشمندی و نشاط روانی با تعامل اجتماعی دانش آموزان بود. روش این پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است. در این پژوهش جامعه آماری کلیه دانش آموزان دختر مقطع متوسطه دوم شهر بوشهر در سال ۱۳۹۷ بودند که تعداد آنها حدود ۳۰۰۰ نفر است. نمونه آماری با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای و برحسب جدول مورگان نسبت به حجم جامعه، تعداد ۳۶۰ نفر از دانش آموزان دختر مقطع متوسطه دوم متوسطه انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش پرسشنامه نشاط روانی آرگایل (۱۹۸۹)، هوش عاطفی برادبری و گریوز (۱۹۹۹)، تعامل اجتماعی الکسیس جی و اکر و لیندا تامپسون (۱۹۹۹) و خوداثربخشی مورگان-جینکز (۱۹۹۹) می باشد. نتایج پژوهش با استفاده از روش های آماری ضریب همبستگی و رگرسیون نشان دادند که بین هوش عاطفی با تعامل اجتماعی در دانش آموزان رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. بین خوداثربخشی با تعامل اجتماعی در دانش آموزان رابطه مثبت و معنی داری مشاهده می شود. بین نشاط روانی با تعامل اجتماعی در دانش آموزان رابطه مثبت و معنی داری مشاهده می شود. متغیرهای نشاط روانی، خودارزشمندی، خوداثربخشی و هوش عاطفی به ترتیب پیش بینی کننده تعامل اجتماعی در دغدانش آموزان می باشند.

کلمات کلیدی:

تعامل اجتماعی، هوش عاطفی، خوداثربخشی، خودارزشمندی و نشاط روانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1353020>

